

Ha megkérdeznénk a Pécs belvárosában korzózó, iszogató, trafikoló ifjakat és örökifjakat, hogy kiről kapta a nevét a Városházától a Búza térig futó sétáló, ahol annak idején még villamos csilingelt vidáman, bizony kevesen tudnák a választ. Pedig Király József pécsi püspök megérdemli a figyelmet, hiszen rengeteget tett a város felvirágoztatásáért.

Király 1737-ben született Komáromban magyar nemesi családban. Felsőfokú tanulmányait Nagyszombaton végezte, tanárai szorgalmas, érdeklődő és értelmes diákként jellemezték. Felszentelése után a felvidéki Dunamocsra helyezték, ahol kereken harminc évig szolgált. Ennek emlékére 2006-ban mellszobrot emelt neki a hálás utókor a plébánia udvarán. Eredményes munkáját elismerve 1805-ben kinevezték az esztergomi papnevelő szeminárium rektorának, két

anyagilag jelentősen támogatott. Amellett, hogy jelentős alapító volt, a kortársai kifejezetten jó szónoknak is tartották, aki képes volt hatni a hallgatóságára.

A püspököt érdekelte a nemzeti múlt, és sokat tett a mohácsi csatát övező kultusz népszerűsítéséért. 1817-ben háromezer forintos alapítványt tett Mohácson az 1526-os csata emlékére. A püspököt saját bevallása szerint zavarta, hogy semmi nem emlékezteti az utókort a Magyar-

1820. március 27-én Pécs városában nagy tűzvész pusztított, Király a katasztrófa után nagy összeggel támogatta a károsultakat, rászorulókat, nagyban hozzájárulva ezzel az újjáépítéshez. Hálából a város vezetése 1864-ben róla nevezte el fő utcáját, amely a mai napig az ő nevét viseli. A vele kapcsolatos források kiemelik takarékoságát, melynek köszönhetően folyamatosan jelentősebb pénzüsszeggel támogatta az oktatás és a művelődés ügyét, illetve a katolikus egyház fejlő-

A Király utca névadója:

Király József pécsi püspök 1737–1825

évvél később pedig I. Ferenc a pécsi püspökség élére állította az akkor már hetvenéves főpapot.

Király József püspök öreg kora ellenére közmegelegedésre vezette az egyházmegyét tizenhét éven keresztül. Mivel előtte a püspöki tisztség kilenc éven keresztül betöltetlen volt, ezért Királynak számos ügyben kellett gyorsan döntenie. Ennek kapcsán új tanárokat nevezett ki a szemináriumba, majd végiglátogatta az összes plébániáját. Több új plébániát alapított, 1810-ben Máriagyúdon, Garén, Kisvaszaron, 1811-ben Bárban és Felsőszentmártonban, 1813-ban Királyegyházán, 1814-ben pedig Lovászhetényben, továbbá plébániai rangra emelte a lelkészségek közül a sióagárdit, a baranyaszentgyörgyit, a kurdit, a mözsit, a várdombit, a párit, a kányait, a miszlait és a szentlászlóit. Püspöksége alatt huszonöt templomot és tíz kápolnát építettek, amelyeket

ország és Európa történetében oly meghatározó eseményre. Ezért úgy rendelkezett, hogy az alapítványban rögzített összegből augusztus 29-én, a csata minden évfordulóján és Keresztelő Szent János vértanúságának napján misét tartsanak a mohácsi hősök tiszteletére. Ő állította a csata emlékére a klasszicista stílusú mohácsi kápolnát is. Itt látható Dorfmeister István két híres festménye. Az egyik kép az 1526-os mohácsi csatát és II. Lajos király tragédiáját ábrázolja, a másikon pedig az úgynevezett második mohácsi csata, az 1687-es nagyharányi ütközet egy jelenete látható.

Püspöksége alatt kezdődött meg a pécsi székesegyház egységes kiépítése a neves klasszicista mester, Pollack Mihály tervei szerint, és ő rendelkezett a püspöki és a káptalani kriptá kialakításáról. A székesegyház épülete azonban később, Dulánszky püspök idején nyerte el végső formáját.

dését. Kétezer forintot ajánlott fel a felállítandó Ludovika katonai akadémiának, 1814-ben pedig bőkezű alapítványt hozott létre a komáromi bencés rendi főgimnázium számára. A Nagyszombatról Esztergomba visszaköltöző főegyházmegye újonnan építendő bazilikája költségeihez is hozzájárult négyezer forinttal. A helyi kórház támogatásával a pécsi egészségügyet is felkarolta. Az egyházmegye idős papjainak otthont adó intézet számára tízezer forintot adományozott.

Király püspök utolsó éveiben folyamatosan orvosi kezelés alatt állt, 1825-ben pedig Balatonfüreden halt meg, ahová éppen gyógyulni utazott. A bencés rend tihanyi kolostorában temették el, majd a pécsi székesegyházban helyezték örök nyugalomra 1825. augusztus 27-én.

LEJEGYZTE: DR. VARGA SZABOLCS